

ร่าง
ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง การกำหนดประเภท ขนาด ระยะเวลาในการสูบกาตะกอน
และวิธีการระบายน้ำทิ้งที่ได้มาตรฐานของระบบกำจัดสิ่งปฏิกูล
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดประเภท ขนาด ระยะเวลาในการสูบกาตะกอนและวิธีการระบายน้ำทิ้งที่ได้มาตรฐานของระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลเพื่อให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลสามารถดำเนินการกำจัดสิ่งปฏิกูลได้อย่างถูกสุขลักษณะและมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๔ วรรคสองของกฎกระทรวงสุขลักษณะการจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง การกำหนดประเภท ขนาด ระยะเวลาในการสูบกาตะกอน และวิธีการระบายน้ำทิ้งที่ได้มาตรฐานของระบบกำจัดสิ่งปฏิกูล พ.ศ.”

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่เป็นระบบที่รองรับและสามารถบำบัด ปรับปรุงหรือแปรสภาพสิ่งปฏิกูลจากส้วม ให้ปราศจากมลภาวะ สภาพอันน่ารังเกียจ และการก่อให้เกิดโรค โดยอาจเป็นระบบถังบำบัดแบบไร้อากาศ เช่น ถังเกรอะ ถังเกรอะ-กรองไร้อากาศ หรืออาจใช้ระบบเติมอากาศร่วม ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องออกแบบระบบท่อน้ำเข้าและท่อน้ำออกมิให้เกิดภาวะน้ำไหลล้นดวงจร

ข้อ ๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองบ้านพักอาศัย ห้องแถวหรือตึกแถวไม่ว่าจะใช้เพื่อการพาณิชย์หรือพักอาศัยต้องจัดให้มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่มีขนาดไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ลิตร และต้องมีระยะเวลาสูบตะกอน ๔ ปีต่อครั้ง เพื่อนำไปบำบัดในระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม

ข้อ ๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารอื่นนอกเหนือจากข้อ ๔ และส้วมสาธารณะ เช่น อาคารชุด โรงเรียน โรงพยาบาล โรงแรมหรือกลุ่มอาคาร และห้างสรรพสินค้า เป็นต้น ต้องจัดให้มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่มีขนาดเพียงพอกับปริมาณสิ่งปฏิกูลที่อาจเกิดขึ้นในอาคารประเภทนั้นๆ และต้องมีระยะเวลาสูบตะกอน ๑ ปีต่อครั้ง เพื่อนำไปกำจัดในระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม

ข้อ ๖ ส้วมเคลื่อนที่ ส้วมชั่วคราว ให้นำสิ่งปฏิกูลไปกำจัดในระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวมทันทีหลังเต็มหรือเสร็จภารกิจ

ข้อ ๗ ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวมของราชการส่วนท้องถิ่น อาจใช้ระบบหมักไร้อากาศหรือระบบหมักแก๊สชีวภาพ หรือระบบอื่นใดที่เหมาะสมกับการกำจัดสิ่งปฏิกูล ทั้งนี้ น้ำทิ้งและกาตะกอนที่ผ่านระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวมดังกล่าวต้องได้มาตรฐานไข่นอนพยาธิและแบคทีเรียอีโคไลตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข

ที่ออกตามความในข้อ ๑๕ ของกฎกระทรวงสุขลักษณะการจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ.๒๕๖๑ ก่อนระบายออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือสิ่งแวดล้อม หรือนำไปใช้ประโยชน์ได้

ข้อ ๘ วิธีการระบายน้ำทิ้งจากระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลและระบบบำบัดน้ำเสียรวมในกรณีที่รองรับสิ่งปฏิกูล ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) น้ำทิ้งจากระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่ห้ามมิให้ปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือสิ่งแวดล้อมโดยตรง เว้นแต่

(ก) น้ำทิ้งจากระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลได้มาตรฐานไข่นอนพยาธิและแบคทีเรียอีโคไลตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในข้อ ๑๕ ของกฎกระทรวงสุขลักษณะการจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ.๒๕๖๑ หรือ

(ข) น้ำทิ้งจากระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลนำไปบำบัดในระบบบำบัดน้ำเสียรวม

(ค) ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตาม (ก) หรือ (ข) ให้ใช้วิธีการซึมสู่ดินในพื้นที่ซึ่งพื้นดินซึมน้ำได้ดี โดยมีระบบบ่อซึม หรือร่องซึมต้องอยู่เหนือระดับน้ำใต้ดินไม่น้อยกว่า ๑ เมตร โดยระดับการระบายน้ำต้องอยู่ใต้ผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และอยู่ห่างจากแหล่งน้ำอุปโภค บริโภคไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

(๒) น้ำทิ้งจากระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวมหรือจากระบบบำบัดน้ำเสียรวมที่รองรับสิ่งปฏิกูลของราชการส่วนท้องถิ่น และของอาคารตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ต้องได้มาตรฐานเช่นเดียวกับ (๑) (ก) ก่อนปล่อยออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๙ ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับในท้องที่กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาลนคร และเทศบาลเมืองเฉพาะในจังหวัดตามบัญชีแนบท้าย

ประกาศ ณ วันที่ พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(นายปิยะสกล สกลสัตยาทร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

บัญชีแนบท้าย

พื้นที่จังหวัดที่บังคับใช้ ดังนี้

๑. นครราชสีมา
๒. อุตรธานี
๓. ขอนแก่น
๔. หนองคาย
๕. บึงกาฬ
๖. เลย
๗. หนองบัวลำภู
๘. มหาสารคาม
๙. ร้อยเอ็ด
๑๐. ยโสธร
๑๑. อุบลราชธานี
๑๒. อำนาจเจริญ
๑๓. สุรินทร์
๑๔. ศรีสะเกษ
๑๕. มุกดาหาร
๑๖. สกลนคร
๑๗. กาฬสินธุ์
๑๘. บุรีรัมย์
๑๙. ชัยภูมิ
๒๐. นครพนม
๒๑. เชียงใหม่
๒๒. ลำปาง
๒๓. แพร่
๒๔. น่าน
๒๕. พะเยา
๒๖. เชียงราย
๒๗. ลำพูน
๒๘. แม่ฮ่องสอน
๒๙. สระแก้ว
๓๐. นนทบุรี
๓๑. ปทุมธานี
๓๒. นครปฐม
๓๓. สมุทรปราการ
๓๔. สมุทรสาคร